

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 107**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Min Kära Tis det är mycket arätt att göra på detta sätt, så skall hon aldrig göra mer. Du vet själv hur det kämlas då man har rustat och glöat sig och ingen Ramma. Man har förbränt sin tid och Ramma är sina varor och man får smittas för att man gjort sin mamma besvär för en, som man ej kan lita på. Jag har så svårt med detta att du är alltid vänder om när du skall börja en resa. Eh hur kan du göra på det sättet, kan du aldrig väntat någon du som du hållit af, vet du allts inte hur det smakar när man misseröknat sig. Du, skref själv att du ville Ramma den här gången, jag någode inte bedja dig för din mamma skull. men sedan du en gång sagt, så var du nästan förbunden att hålla ord.

Det kan ju inte hjälpa det, men jag fick så besörfliga brev igår, det var en människa i Landskrona, som hade fått Kräftan och skall dö om en månad och så var det en nice gamla guvernant, som haft ett godt hem hos en ryttar och som nu förlorat sitt hem, ty systemen är död, och står visst utan allt möjligt på gamla dagar. Och så värot af allt var att i går middag, kom på besök till oss en Karl, som brukade Ramma i vårt hem, då han var pojke, hans föräldrar voro gamla vänner till oss, rikligt herrskap förstår du, och nu var han en luffare, tranig och ofattig och stinkande af brännvin. Hvad kan man säga sig till med en sådan, jag vet ju att hvad jag än försökte så skulle brännvinet döda honom, men jag kan ej bli fri från honom. Han var rolig nog att tala med, och han var ett så stötligt hufvud, Kraftigt och intelligent och allt möjligt och sina fina händer, men värten och stöplarna aj:aj. Omellertid lägger sig allt det där tungt öfver mig, så att jag kanske blef mer

bedsen öfver att du ej Rose än jag eljest skulle
blipnit. Och jag öfverstrifver väl när jag säger
att det var orätt. Du skulle naturligtvis först
och främst stanna hos din mamma, men du
skulle inte ha väckt förhoppningar —

Gör nu inte heller något annat än hvad du
tycker är rätt, fast jag blef ledsen. Jag vet ju ej
hvad som förvaldet dig att ändras beslutet och jag
vill ej att du skall skapa dig tadel från din
familj för min skull.

Jag vill inte skrifa mer nu förvänt jag Rose
öfver detta —

Din Selma —